

Evenals vroeger de Etsclub is de Vereeniging tot bevordering der Grafische kunst opgericht om de kunstenaars, meerendeels schilders, te animeeren, weer de etsnaald te hanteeren of de steen te beteekenen; ook de vereeniging St. Lucas beoogt dit, door telkenjare als premie van de onder haar patronaat staande „St. Lucas-vereeniging” tot aanmoediging van jeugdige kunstenaars, een oorspronkelijk grafisch werk uit te geven. Een goed principe dat belangstelling in in ruimen kring verdient. Was het ten vorige jare een houtsnede van G. M. Tamson, dit jaar is het een forsche teekenachtige ets van Corn. Brandenburg, een stukje oud-Amsterdam.

De Ver. voor Grafische kunst die we kennen van haar jaar-tentoonstellingen in het Stedelijk Museum heeft bovendien eene overeenkomst getroffen met de directie van het Binnenhuis om aldaar kleine tentoonstellingen van het werk van enkele harer leden te houden. Ditmaal zijn het de kunstenaars Moulijn en Huib Luns, twee antipoden. Moulijn, de min of meer romantisch aangelegde steenteekenaar, Luns, de wilde woeste houtsnijder. Moulijn's werk is zacht en teer, ietwat week en liefelijk, Luns' houtsneden robuust, sterk van lijn en van tegenstellingen. Zij zijn wel eens wat rommelig en druk, wat goedkoop van effect en oppervlakkig; maar er zit toch pit en karakter in.

Ik moet mij hier beperken en volstaan met dezen karakteristiek in stede van een tentoonstellingsverslag, waartoe mogelijk een andermaal gelegenheid is. Nog even het jaarboekje der Vereeniging dat, dit spreekt van zelf, er netjes en verzorgd uitziet, en waarin Veldheer's Gidsartikeltje over den jubileerenden Hoytema is afgedrukt, bij de reproductie van de portret-houtsnede. Ook van anderer leden-werk bevat dit boekje afbeeldingen; het is een soort catalogus, maar een zeer smakelijke soort.

De beide reproductie-uitgaven, waar ik ditmaal met genoeg de aandacht op vestig zijn, zooals gezegd, een drietal bundels

lichtdrukken naar Rembrandts etsen en een serie op verschillende wijzen gereproduceerde specimina van oude prentkunst.

De eerste mapjes zijn een... reclame-uitgave van de Stearine-kaarsen fabriek te Gouda, maar een reclame-uitgave die vrij wat voorname is dan de uitgave van het officieele comité bij de Rembrandtfeesten, dan de officieele gedenkplaten waarmede Amsterdam en Rotterdam verleden jaar onze onafhankelijkheid herdachten.

Het reclame-achtige zit alleen daarin, dat op den titel waar anders de naam des uitgevers prijkt, thans die der Kaarsenfabriek staat, overigens zijn het „plaatwerkjes”.

De heer J. Ph. van der Kellen Dzn. schreef een inleiding en toelichting bij iedere plaat en deed de keuze, ze verdeelende in: bijbelsche tafereelen, portretten en landschappen. Het zijn alle lichtdrukken door de firma Van Leer gemaakt, deels op ware grootte, deels iets verkleind naar de origineelen in het Rijks Prenten-Kabinet. Nu leent de eene ets, een opene, zich beter tot reproductie dan een waarin veel gewerkt is, en als zoodanig zal de eene reproductie meer het origineel nabij komen dan de andere. Ook zal een reproductie op ware grootte, in dit geval, te prefereren zijn boven een verkleining; overwegingen waarmede, behoudens enkele prenten die in een dergelijke serie niet mochten ontbreken, de heer Van der Kellen, dan ook rekening gehouden heeft bij zijne keuze.

Dat de etsen in lichtdruk gereproduceerd zijn, heeft een vóór- en een nadeel; enkele origineelen zullen er zeer goed voor geschikt zijn, andere minder; lichtdruk kan wel eens wat te tonig zijn; maar men moet buitendien nooit vergeten dat het reproducties zijn en feitelijk blijven moeten. Over het geheel genomen echter zijn de meeste zeer goed geslaagd en zullen zij er zeker toe bijdragen, dat menschen, die vroeger wellicht nooit over Rembrandts etsen gedacht hebben, er nueenig inzicht in krijgen, en er toe komen de collectie in het Prentenkabinet eens te gaan zien.

Mij dunkt, dan is er met deze albums al